

Το Βιβλίο του Ιωήλ και η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας - Αριθμός Τριάντα Έξι

Jeff Pippenger
2026-01-27

Αριθμός Τριάντα Έξι

Μέσα στην «αναστάτωση», την οποία ο Τζέιμς Γουάιτ προσδιορίζει ως τη διασπορά των Μίλλεριτών μετά τις 22 Οκτωβρίου 1844, ο Γουίλιαμ Μίλλερ είδε ένα όνειρο το 1847, και δύο χρόνια αργότερα αναπαύθηκε.

«Εάν ο William Miller μπορούσε να είχε δει το φως του τρίτου αγγέλματος, πολλά πράγματα που του φαίνονταν σκοτεινά και μυστηριώδη θα του είχαν εξηγηθεί. Αλλά οι αδελφοί του εξέφραζαν τόσο βαθιά αγάπη και ενδιαφέρον γι' αυτόν, ώστε νόμιζε πως δεν μπορούσε να αποσπασθεί από αυτούς. Η καρδιά του έκλινε προς την αλήθεια, και έπειτα έστρεψε το βλέμμα του στους αδελφούς του· εκείνοι αντιτάσσονταν σ' αυτήν. Μπορούσε να αποσπασθεί από εκείνους που είχαν σταθεί πλάι πλάι μαζί του κηρύττοντας την έλευση του Ιησού; Νόμιζε ότι βεβαίως δεν θα τον οδηγούσαν στην πλάνη.

«Ο Θεός επέτρεψε να πέσει υπό την εξουσία του Σατανά, την κυριαρχία του θανάτου, και τον έκρυσε στον τάφο από εκείνους που τον αποσπούσαν διαρκώς από την αλήθεια. Ο Μωυσής έσφαλε καθώς επρόκειτο να εισέλθει στη Γη της Επαγγελίας. Έτσι επίσης, είδα ότι ο Ουίλιαμ Μίλλερ έσφαλε καθώς επρόκειτο σύντομα να εισέλθει στην ουράνια Χαναάν, επιτρέποντας στην επιρροή του να στραφεί εναντίον της αλήθειας. Άλλοι τον οδήγησαν σε αυτό· άλλοι πρέπει να λογοδοτήσουν γι' αυτό. Αλλά άγγελοι φυλάττουν την πολύτιμη σκόνη αυτού του δούλου του Θεού, και θα εξέλθει κατά τον ήχο της εσχάτης σάλπιγγας.»

«Μια Στέρη Πλατφόρμα»

«Είδα μία ομάδα που στεκόταν καλά προφυλαγμένη και σταθερή, χωρίς να δίνει καμία υποστήριξη σε εκείνους που θα ήθελαν να κλονίσουν την καθιερωμένη πίστη του σώματος. Ο Θεός τούς ατένιζε με επιδοκιμασία. Μου εδείχθησαν τρία βήματα—το μήνυμα του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου. Ο συνοδός μου άγγελος είπε: “Αλίμονο σε εκείνον που θα μετακινήσει έναν λίθο ή θα σαλεύσει μία περόνη από αυτά τα μηνύματα. Η αληθινή κατανόηση αυτών των μηνυμάτων είναι ζωτικής σπουδαιότητας. Η αιώνια μοίρα των ψυχών εξαρτάται από τον τρόπο με τον οποίο γίνονται δεκτά.” Κατόπιν οδηγήθηκα και πάλι μέσα από αυτά τα μηνύματα και είδα πόσο ακριβά είχε αγοράσει ο λαός του Θεού την εμπειρία του. Είχε αποκτηθεί μέσω πολλών παθημάτων και σφοδρής σύγκρουσης. Ο Θεός τούς είχε οδηγήσει βήμα προς βήμα, έως ότου τους είχε θέσει επάνω σε μία στερεή, ακλόνητη εξέδρα. Είδα άτομα να πλησιάζουν την εξέδρα και να εξετάζουν το θεμέλιο. Μερικοί, με χαρά, ανέβηκαν αμέσως επάνω της. Άλλοι άρχισαν να βρίσκουν σφάλματα στο θεμέλιο. Επιθυμούσαν να γίνουν βελτιώσεις, και τότε η εξέδρα θα ήταν χειρότερη και ο λαός πολύ ευτυχέστερος. Μερικοί κατέβηκαν από την εξέδρα για να την εξετάσουν και διακήρυξαν ότι είχε τεθεί εσφαλμένα.

Αλλά είδα ότι σχεδόν όλοι στέκονταν σταθεροί επάνω στην εξέδρα και προέτρεπαν εκείνους που είχαν κατέβει να παύσουν τα παράπονά τους· διότι ο Θεός ήταν ο Αρχιτέκτων, και εκείνοι πολεμούσαν εναντίον Του. Διηγούνταν το θαυμαστό έργο του Θεού, το οποίο τους είχε οδηγήσει στη σταθερή εξέδρα, και με ενότητα ύψωσαν τα μάτια τους προς τον ουρανό και με δυνατή φωνή δόξασαν τον Θεό. Αυτό επηρέασε μερικούς από εκείνους που είχαν παραπονεθεί και εγκαταλείψει την εξέδρα, και αυτοί, με ταπεινό βλέμμα, ανέβηκαν και πάλι επάνω της.» Early Writings, 258.

Τα Θαυμαστά Έργα του Μίλλερ

Το «θαυμαστό έργο» του Γουίλλιαμ Μίλλερ οδήγησε στο «στερεό θεμέλιο», το οποίο ήταν η «στέρεη, αμετακίνητη εξέδρα». Το «θεμέλιο» της «αμετακίνητης εξέδρας», και η επακόλουθη επίθεση εναντίον τόσο της «εξέδρας» όσο και του «θεμελίου», τα οποία παρουσιάστηκαν μετά τον θάνατο του Μίλλερ το 1849, προσδιορίζονται στο όνειρό του.

Ο William Miller είναι το σύμβολο των θεμελίων του Αντβεντισμού.

Είναι επίσης το σύμβολο της Μίλλεριτικής ιστορίας από το 1798 έως το 1863.

Είναι επίσης το σύμβολο της Μίλλεριτικής ιστορίας από το 1798 έως το 1844.

Είναι επίσης το σύμβολο της ιστορίας των τριών αγγέλων από το 1798 έως τον νόμο της Κυριακής.

Αυτός αντιπροσωπεύεται από τα σαράντα έξι έτη από το 1798 έως το 1844.

Αντιπροσωπεύεται από τον αριθμό «220», σε σχέση με τα 2.520 και τα 2.300.

Αυτός παριστάνεται από τους «επτά καιρούς»—τους 2.520.

Αντιπροσωπεύεται από τις 2.300.

Τα δύο όνειρα του Μίλλερ προτυπώθηκαν από τα δύο όνειρα του Ναβουχοδονόσορ στο δεύτερο και στο τέταρτο κεφάλαιο του Δανιήλ.

Η περίοδος του 1798 αρχίζει με τον Ναβουχοδονόσορ και λήγει το 1863 με τον Βαλτάσαρ.

Η περίοδος από το 1798 έως τον νόμο της Κυριακής αρχίζει με τον Ναβουχοδονόσορ και τελειώνει με τον Βαλτάσαρ.

Ως σύμβολο της ιστορίας των Μίλλεριτών, αποτελεί το σύμβολο των θεμελίων, τα οποία αντιπροσωπεύουν τις αλήθειες που ανακαλύφθηκαν μεταξύ της άλφα ανακάλυψης των 2.520 και της ωμέγα ανακάλυψης των 2.300. Σχολιάζοντας το όνειρο του Ουίλλιαμ Μίλλερ, ο Τζέιμς Γουάιτ προσδιόρισε ότι το «κλειδί» ήταν η μέθοδος του Μίλλερ για τη μελέτη της Βίβλου. Η μεθοδολογία είναι το κλειδί του Δαβίδ που ετέθη επί του ώμου του Μίλλερ, διότι αυτός παρουσίασε την προφητεία των 2300 ετών, η οποία έληξε όταν το Ησαΐας 22:22 εκπληρώθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1844.

Οι αλήθειες που άρχισαν να αποσφραγίζονται από το 2023 και εξής είναι οι αλήθειες που είχαν ήδη προσδιοριστεί στις παρουσιάσεις των Πινάκων 95 του Αββακούμ, και οι αλήθειες αυτές τοποθετούνται τώρα μέσα σε ένα νέο πλαίσιο της «Αλήθειας».

Η κλήση της φωνής εν τη ερήμω, τον Ιούλιο του 2023, προσδιόρισε ότι το κλάμα και ο θρήνος ήσαν αναγκαία για εκείνους που έπρεπε να μετανοήσουν εξαιτίας της διακήρυξης της 18ης Ιουλίου 2020. Εκείνοι που επρόκειτο να είναι μεταξύ των φρονίμων παρθένων έπρεπε να μετανοήσουν σε συμφωνία με την προσευχή του Δανιήλ θ', η οποία είναι η προσευχή εκείνων του Λευιτικού 26 που αναγνωρίζουν ότι έχουν διασκορπισθεί.

Όταν ο Μίλλερ δηλώνει: «Ενώ έτσι έκλαιγα και θρηνούσα για τη μεγάλη μου απώλεια και ευθύνη, ενθυμήθηκα τον Θεό και προσευχήθηκα θερμά να μου αποστείλει βοήθεια. Αμέσως η θύρα άνοιξε, και ένας άνθρωπος εισήλθε στο δωμάτιο, οπότε όλοι οι άνθρωποι εξήλθαν απ' αυτό· και εκείνος, κρατώντας στο χέρι του μια βούρτσα για τη σκόνη, άνοιξε τα παράθυρα και άρχισε να καθαρίζει από το δωμάτιο τη σκόνη και τα απορρίμματα.»

Η θύρα που άνοιξε ήταν η καρδιά του Μίλλερ, όταν «προσευχήθηκε θερμώς» ζητώντας «βοήθεια». Ο Ιησούς, ως ο Αληθινός Μάρτυς προς τη Λαοδικεία, κρούει τις καρδιές ζητώντας είσοδο. Όταν άνοιξε η θύρα, άρχισε μία διαδικασία διαχωρισμού. Όταν άνοιξε η θύρα, άνοιξαν επίσης και τα «παράθυρα», και τα «παράθυρα» είναι τα παράθυρα του ουρανού.

Ο Ιωάννης είδε τα παράθυρα του ουρανού να ανοίγονται στο δέκατο ένατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, καθώς ο Κύριος ήγειρε το στράτευμά Του των λευκών ίππων, αμέσως αφού η νύμφη είχε ετοιμάσει τον εαυτό της. Εκείνο το στράτευμα είναι το στράτευμα του Ιεζεκιήλ, το οποίο εγείρεται ως απόκριση στο μήνυμα του τραχέος ανατολικού ανέμου. Εκείνο το στράτευμα είναι η θριαμβεύουσα εκκλησία, η οποία μεταβάλλεται από τη μαχομένη εκκλησία σε θριαμβεύουσα εκκλησία όταν επιτελεσθεί ο χωρισμός του σίτου και των ζιζανίων. Εκείνος ο χωρισμός παριστάνεται επίσης ως μετάβαση από την εμπειρία της Λαοδικείας στην εμπειρία της Φιλαδελφείας. Ο Μίλλερ άνοιξε την καρδιά του και επέτρεψε στον Αληθινό Μάρτυρα να εισέλθει, καθώς Εκείνος διέκρινε και χώριζε τον σίτο από τα ζιζάνια, ανασταίνοντας έτσι στη ζωή το στράτευμά Του των λευκών ίππων.

Στις 31 Δεκεμβρίου 2023, ο άνθρωπος με τη Σκούπα της Σκόνης εισήλθε στο δωμάτιο, αφού ο λαός είχε αποχωρήσει, και άρχισε το έργο της απομακρύνσεως των απορριμμάτων της πλάνης, ενώ τοποθετούσε τις παλαιές αλήθειες των Πινάκων του Αββακούμ μέσα σε ένα νέο πλαίσιο αληθείας.

«Ο Σωτήρας δεν είχε έλθει για να καταργήσει όσα είχαν λαλήσει οι πατριάρχες και οι προφήτες· διότι ο Ίδιος είχε λαλήσει μέσω αυτών των αντιπροσωπευτικών ανδρών. Όλες οι αλήθειες του λόγου του Θεού προέρχονταν από Αυτόν. Αλλά αυτά τα ανεκτίμητα πετράδια είχαν τοποθετηθεί μέσα σε ψευδή πλαίσια. Το πολύτιμο φως τους είχε καταστεί υπηρέτης της πλάνης. Ο Θεός επιθυμούσε να αποσπασθούν από τα πλαίσια της πλάνης και να τοποθετηθούν εκ νέου μέσα στο πλαίσιο της αλήθειας. Το έργο αυτό μόνον ένα θεϊκό χέρι μπορούσε να επιτελέσει. Εξαιτίας της συνδέσεώς της με την πλάνη, η αλήθεια υπηρετούσε την υπόθεση του εχθρού του Θεού και του ανθρώπου. Ο Χριστός είχε έλθει για να την τοποθετήσει εκεί όπου

θα δόξαζε τον Θεό και θα εργαζόταν για τη σωτηρία της ανθρωπότητας.» The Desire of Ages, 287.

Μία από τις πρώτες αλήθειες που διδάχθηκαν το 2024 ήταν η εξήγηση της απογοήτευσης της 18ης Ιουλίου 2020. Γραμμή επί γραμμής αναγνωρίστηκε ότι οι πρώτες απογοητεύσεις κάθε γραμμής μεταρρύθμισης προσδιόριζαν την 18η Ιουλίου 2020 ως πρωτεύον ορόσημο στην παραβολή των δέκα παρθένων. Το θέμα της απογοήτευσης έγινε το «κλειδί» για να ξεκλειδωθεί η αλήθεια του αγιαστηρίου· ενώ, κατά τη μεγάλη απογοήτευση του 1844, το αγιαστήριο ήταν το «κλειδί» που ξεκλείδωσε την απογοήτευση.

Ο άνδρας με τη βούρτσα της σκόνης, ο οποίος είναι επίσης ο Λέων της φυλής του Ιούδα, άρχισε να αποσφραγίζει το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου το 2023. Τώρα έχουμε φθάσει στο σημείο του ονείρου του Μίλλερ όπου Εκείνος τοποθετεί επάνω στο τραπέζι το μεγαλύτερο κιβώτιο και ρίχνει μέσα τις αλήθειες που πρόκειται να λάμψουν δέκα φορές λαμπρότερα από τον ήλιο. Ένα από αυτά τα πολύτιμα πετράδια είναι η αποκάλυψη του ποιός είναι Εκείνος μέσα στην προφητική αφήγηση.

Όταν η προφητεία αποσφραγίζεται, Αυτός είναι ο Λέων της φυλής του Ιούδα, ο οποίος λαμβάνει παλαιές αλήθειες και τις τοποθετεί μέσα σε ένα νέο πλαίσιο των τριών βημάτων της «αλήθειας». Το πλαίσιο αυτό συγκρατείται ενωμένο από τον Χριστό ως το Άλφα και το Ωμέγα, ο πρώτος και ο έσχατος. Ως ο Λόγος του Θεού, Αυτός ενορχήστρωσε κάθε στοιχείο του Λόγου Του. Ως Παλαμωνί σχεδίασε κάθε πτυχή ως μαθηματική τάξη.

Όταν ο Πέτρος βρίσκεται στην Καισάρεια Φιλίππου, κατά την τρίτη ώρα, Αυτός αποκαλύπτει τον Εαυτό Του ως Παλμωνί, με έμφαση στα «προφητικά φράκταλ». Μία από τις τελικές αποκαλύψεις του Χριστού ως του Κυρίου της προφητείας είναι η έμφαση στα προφητικά φράκταλ, όπως αυτά αντιπροσωπεύονται από τον Πέτρο στο Ματθαίος 16:18, το οποίο είναι το σύμβολο του 1.618, που αποκαλείται στη φυσική κτίση η χρυσή αναλογία, αλλά από τον Παλμωνί «προφητικά φράκταλ».

Έχουμε μόλις αρχίσει να εντοπίζουμε τα προφητικά φράκταλ που βρίσκονται μέσα στην ιερή εβδομάδα του 27 έως 34. Πριν επιστρέψουμε εκεί, καθ' οδόν προς το βιβλίο του Ιωήλ, έπρεπε να προστεθεί στην εξέταση του ονείρου του Μίλλερ η έμφαση των προφητικών φράκταλ.

Η περίοδος από τότε που ο Μίλλερ καλούσε τους ανθρώπους να «έρθουν και να δουν», και ο Χριστός, ως ο άνθρωπος με τη βούρτσα για το χόμα, καλούσε τον Μίλλερ να «έρθει και να δει», είναι από το 1798 έως τον νόμο της Κυριακής· όμως περιέχει ένα φράκταλ μέσα σε αυτή τη συνολική ιστορία, με την περίοδο από το 1798 έως το 1863. Περιέχει ένα ακόμη φράκταλ από την 11η Σεπτεμβρίου έως τον νόμο της Κυριακής, και ένα άλλο από το 2023 έως τον νόμο της Κυριακής.

Όταν ο Μίλλερ έκλεισε τα μάτια του μέσα στον θόρυβο και την αναταραχή, αντιπροσώπευε την ιστορία του 1849, όταν ο Κύριος επιχειρούσε να ολοκληρώσει το έργο, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Ανασταίνεται το 2023, διότι είναι ο Ηλίας που εφονεύθη στην πλατεία μαζί με τον Μωυσή. Πέθανε το 1849, και κατόπιν πέθανε ξανά στις 18 Ιουλίου 2020.

Το όραμά του δόθηκε το 1847· τότε ο Κύριος εξέτεινε το χέρι Του για δεύτερη φορά και δημοσίευσε το διάγραμμα του 1850. Όταν ο Κύριος εκτείνει το χέρι Του για δεύτερη φορά στην ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, ο Μίλλερ ανασταίνεται.

Το σημείο αφετηρίας για τη διασπορά τόσο του Ισραήλ όσο και του Ιούδα εκτίθεται στον Ησαΐα.

Διότι κεφαλή τῆς Συρίας εἶναι ἡ Δαμασκός, καὶ κεφαλή τῆς Δαμασκοῦ ὁ Ρεσίν· καὶ ἐντὸς ἐξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ὁ Ἐφραὶμ θέλει συντριφθῆ, ὥστε νὰ μὴ εἶναι λαός. Καὶ κεφαλή τοῦ Ἐφραὶμ εἶναι ἡ Σαμάρεια, καὶ κεφαλή τῆς Σαμαρείας ὁ υἱὸς τοῦ Ρεμαλία. Ἐὰν δὲν πιστεύσητε, βεβαίως δὲν θέλετε στερεωθῆ. Ἡσαΐας 7:8, 9.

Ἡ προφητεία δόθηκε το 742 π.Χ., καὶ δεκαεννέα ἔτη αργότερα, το 723 π.Χ., ὁ Ἰσραὴλ διεσκορπίσθη ἀπὸ τοὺς Ἀσσυρίους, καὶ ἐπειτα, σαράντα ἐξί ἔτη αργότερα, ὁ Ἰούδας διεσκορπίσθη ἀπὸ τὴ Βαβυλώνα. Οἱ τρεῖς αὐτὲς χρονολογίες αντιπροσωπεύουν μία περίοδο δεκαεννέα ἐτῶν, ἀκολουθούμενη ἀπὸ σαράντα ἐξί ἔτη. Ὄταν ἐκείνες οἱ δύο προφητείες ἐληξάν το 1798 καὶ το 1844 ἀντιστοίχως, ἡ δεκαεννεαετῆς περίοδος στὴν ἀρχή, ἀπὸ το 742 π.Χ. ἕως το 723 π.Χ., ἦταν τὰ δεκαεννέα ἔτη τοῦ ἄλφα, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσώπευαν τὰ δεκαεννέα ἔτη τοῦ ὠμέγα ἀπὸ το 1844 ἕως το 1863.

Ὁ Μίλλερ πέθανε πέντε χρόνια μετὰ τὴν ἐναρξὴ τοῦ ὠμέγα, δεκαεννέα χρόνια καὶ ἐπτὰ χρόνια αργότερα δημοσιεύθηκαν τὰ ἀρθρα τοῦ Χάιραμ Ἐντσον σχετικὰ με τοὺς «ἐπτὰ καιροὺς». Ἐπτὰ χρόνια αργότερα, οἱ «ἐπτὰ καιροὶ» ἀπορρίφθηκαν. Τὸ 1856 ἐπρόκειτο νὰ εἶναι ἡ σφράγιση ποὺ θα προηγείτο τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς τοῦ 1863, ἀλλὰ δὲν ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ.

Ὁ τρίτος ἄγγελος ἐφθάσε το 1844, το 1888 καὶ τὴν 11η Σεπτεμβρίου. Ἡ Ἀδελφὴ Οὐαίτ προσδιόρισε ὅτι, ὅταν τὰ μεγάλα κτίρια τῆς Νέας Υόρκης κατέρρευσαν, θα ἐκπληρώνονταν τὰ τρία πρῶτα ἐδάφια τοῦ δέκατου ὄγδοου κεφαλαίου τῆς Ἀποκαλύψεως.

Ἀποκάλυψη 18

Στίχος ΠΡΩΤΟΣ—Καὶ μετὰ ταῦτα εἶδα ἄλλον ἄγγελον νὰ καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἔχοντα μεγάλην ἐξουσίαν· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Στίχος ΔΥΟ—Καὶ ἐκράξε δυνατὰ με ἰσχυρὴ φωνή, λέγοντας· Ἐπεσε, ἐπεσε ἡ Βαβυλώνα ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένε κατοικητήριον δαιμονίων καὶ οὐρῶμα παντός ἀκαθάρτου πνεύματος καὶ κλωβός παντός ἀκαθάρτου καὶ μισητοῦ ὀρνέου.

Στίχος ΤΡΙΑ—Διότι πάντα τὰ ἔθνη ἔχουν πει ἐκ τοῦ οἴνου τῆς οργῆς τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐπόρνευσαν μετ' αὐτῆς, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐπλούτησαν ἐκ τῆς ἀφθονίας τῆς τρυφῆς αὐτῆς.

Ὁ ἰσχυρὸς πρῶτος ἄγγελος κατέβηκε ἔχοντας στὸ χέρι τοῦ ἓνα μήνυμα, καὶ ὁ Ἰωάννης προστάχθηκε νὰ πάει, νὰ πάρῃ τὸ μικρὸ βιβλίον καὶ νὰ τὸ καταφάγῃ. Ἐκεῖνος ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐπιτελεῖ τὸ ἴδιο ἔργο με τὸν ἄγγελο τῆς Ἀποκαλύψεως δεκαοκτῶ, ὁ ὁποῖος φωτίζει τὴ γῆ με τὴ δόξα τοῦ. Τούτο συμβαίνει ἐπειδὴ ὁ πρῶτος ἄγγελος εἶναι τὸ ἄλφα καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος εἶναι τὸ ὠμέγα, καὶ ἡ ἀρχὴ πάντοτε προεικονίζει τὸ τέλος.

«Ο Ιησούς ανέθεσε σε έναν ισχυρό άγγελο να κατεβεί και να προειδοποιήσει τους κατοίκους της γης να προετοιμαστούν για τη δεύτερη εμφάνισή Του. Καθώς ο άγγελος άφηνε την παρουσία του Ιησού στον ουρανό, ένα υπερβολικά λαμπρό και ένδοξο φως προπορευόταν αυτού. Μου ειπώθηκε ότι η αποστολή του ήταν να φωτίσει τη γη με τη δόξα του και να προειδοποιήσει τον άνθρωπο για την επερχόμενη οργή του Θεού.» Early Writings, 245.

Ο πρώτος άγγελος είναι το εδάφιο 1 του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκάλυψης.

Και ύστερα από αυτά είδα έναν άλλον άγγελο να καταβαίνει από τον ουρανό, έχοντας μεγάλη εξουσία· και η γη φωτίστηκε από τη δόξα του.

Ο δεύτερος άγγελος είναι το εδάφιο δύο του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκάλυψης.

Και έκραξε δυνατά με ισχυρή φωνή, λέγοντας: Ἐπεσε, ἔπεσε η Βαβυλώνα η μεγάλη, και έγινε κατοικητήριο δαιμόνων, και οχύρωμα κάθε ακάθαρτου πνεύματος, και κλωβός κάθε ακάθαρτου και μισητού πτηνού.

Ο τρίτος άγγελος είναι το τρίτο εδάφιο του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκάλυψης.

Διότι πάντα τὰ ἔθνη ἔπιον ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐπόρνευσαν μετ' αὐτῆς, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐπλούτησαν ἐκ τοῦ πλήθους τῆς τρυφῆς αὐτῆς.

Πάντες οἱ βασιλεῖς πορνεύουσι μετὰ τῆς πόρνῆς κατὰ τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς, καθὼς προτυπῶνται στὸ εδάφιο τρία. Τὸ μήνυμα τοῦ δευτέρου ἀγγέλου εἶναι ὅτι ἔπεσε ἡ Βαβυλώνα, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ εδάφιο δύο. Ἡ ἀποστολή τοῦ πρώτου ἀγγέλου ἦταν νὰ φωτίσει τὴ γῆ με τὴ δόξα του, καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ εδάφιο ἕνα. Τὸ εδάφιο ἕνα εἶναι ἡ 11η Σεπτεμβρίου. Τὸ εδάφιο δύο εἶναι ἡ διαδικασία τοῦ διαχωρισμοῦ ποῦ βρῖσκεται σὲ ἐξέλιξη σὲ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν 11η Σεπτεμβρίου, καὶ τὸ εδάφιο τρία εἶναι ὁ νόμος τῆς Κυριακῆς. Για τὸν λόγο αὐτὸ, ἡ 11η Σεπτεμβρίου εἶναι τὸ μήνυμα τοῦ τρίτου ἀγγέλου, καὶ τὸ ἴδιο εἶναι καὶ ὁ νόμος τῆς Κυριακῆς. Ἡ 11η Σεπτεμβρίου εἶναι ἡ προειδοποίηση περὶ τοῦ επικείμενου νόμου τῆς Κυριακῆς, ὅπως παριστάνεται στὰ τρία πρώτα εδάφια, καὶ ἡ ἄλλη φωνὴ τοῦ εδαφίου τέσσερα εἶναι ὁ νόμος τῆς Κυριακῆς. Ἡ πρώτη φωνὴ τῆς Αποκάλυψης δεκαοκτώ εἶναι ἡ προειδοποίηση περὶ τοῦ επικείμενου νόμου τῆς Κυριακῆς, καὶ ἐκείνη ἡ προειδοποίηση μεταβάλλεται σὲ ζῶσα πραγματικότητα κατὰ τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς.

Τὸ διάστημα ἀπὸ τὴν 11η Σεπτεμβρίου ἕως τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς προτυπῶνεται ἀπὸ τὴν περίοδο τοῦ ἄλφα «ἐλα καὶ δεξ» τοῦ ονειροῦ τοῦ Miller ἕως τὸ ὠμέγα «ἐλα καὶ δεξ». Μεταξὺ τῆς 11ης Σεπτεμβρίου καὶ τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς, τὰ πετράδια τοποθετοῦνται ἐπάνω στὸ τραπέζι τοῦ Miller, στὸ κέντρο τοῦ δωματίου, διασκορπίζονται καὶ θάβονται, καὶ κατόπιν ἀποκαθίστανται ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο με τὴ βούρτσα τῆς σκόνῆς. Ὁ ἄγγελος ποῦ κατέβηκε τὸ 1840 με τὸ μικρὸ βιβλίο ἦταν ὁ πρώτος καὶ ἄλφα ἄγγελος, ὁ ὁποῖος ἀντιπροσώπευε τὸν ἄγγελο ποῦ κατέβηκε κατὰ τὴν 11η Σεπτεμβρίου. Εκείνος ὁ ἄγγελος προσδιορίζεται στὸ δέκατο κεφάλαιο, ὅταν λέγεται στὸν Ἰωάννη ὅτι τὸ βιβλίο θὰ ἦταν γλυκὸ, ἀλλὰ θὰ γινόταν πικρὸ.

Ὁ Ἰωάννης ἀντιπροσώπευε τὸ κίνημα τοῦ πρώτου ἀγγέλου, τὸ ὁποῖο ἀντιπροσωπευόταν ἀπὸ τοὺς Μιλλερίτες, καὶ ἐπίσης ἀπεικόνιζε τὸ κίνημα τῶν εκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Πρώτιστα καὶ πάνω ἀπ' ὅλα, ἀντιπροσώπευε τὶς ἐσχάτες ἡμέρες, ὅπως πάντοτε πράττουν οἱ προφῆτες. Για

τον λόγο αυτόν, του ειπώθηκε εκ των προτέρων ότι το βιβλίο επρόκειτο να είναι γλυκό και κατόπιν πικρό. Οι Μιλλερίτες δεν το γνώριζαν αυτό εκ των προτέρων, αλλά από τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες απαιτείται να το γνωρίζουν.

Ο Μίλλερ, ως ο αγγελιοφόρος του πρώτου αγγέλου, είναι το κατεξοχήν σύμβολο εκείνου που έφαγε το μικρό βιβλίο. Ως μυλωνάς, έπρεπε να διαχωρίσει το σιτάρι από το άχυρο, έπειτα να επεξεργασθεί τον σπόρο σε αλεύρι και να παρασκευάσει τον άρτο που επρόκειτο να φαγωθεί. Μοιράστηκε τον άρτο, τοποθετώντας τον στο κέντρο του δωματίου του και καλώντας όλους όσοι ήθελαν να «έλθουν και να δουν». Αλλά ως σύμβολο εκείνου που έλαβε το βιβλίο από το χέρι του αγγέλου, ο Μίλλερ, όπως ο Ιωάννης, απευθύνεται στις έσχατες ημέρες του τρίτου αγγέλου περισσότερο παρά στις πρώιμες ημέρες του πρώτου αγγέλου. Στο όνειρό του αρχίζει πληροφορώντας μας ότι έλαβε το μήνυμά του από ένα αόρατο χέρι. Ο πρώτος άγγελος στην Αποκάλυψη δέκα έχει ένα μικρό βιβλίο στο χέρι του, αλλά ο άγγελος της Αποκάλυψης δεκαοκτώ, ο οποίος είναι το ωμέγα προς το άλφα του 1840, δεν έχει κανένα βιβλίο παρασταμένο στο χέρι του, και αυτό είναι το βιβλίο που έλαβε ο Μίλλερ — το βιβλίο από ένα αόρατο χέρι. Το «έλθετε και δείτε» του Μίλλερ είναι η 9/11, και το «έλθετε και δείτε» του ανθρώπου με τη βούρτσα σκόνης είναι ο νόμος της Κυριακής.

Μεταξύ του άλφα και του ωμέγα «έλα και δεξ» βρίσκεται το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου· διότι το άλφα είναι το 9/11, το οποίο είναι το εδάφιο ένα του δεκάτου ογδόου κεφαλαίου, και το εδάφιο δύο είναι ο δεύτερος άγγελος, που ολοκληρώνεται στο εδάφιο τρία, το οποίο είναι ο νόμος της Κυριακής και το ωμέγα «έλα και δεξ». Στο όνειρο του Μίλλερ ο δεύτερος άγγελος και η πτώση της Βαβυλώνας παριστάνονται με τις επτά φορές που χρησιμοποιείται η λέξη «διασκορπίζω», ενώ η συνολική αφήγηση προσδιορίζει την αλήθεια ως νικωμένη από την πλάνη.

Ο πρώτος και ο τρίτος άγγελος κατήλθαν με το μήνυμα που πρέπει να ληφθεί και να καταφαγωθεί στις 11 Αυγούστου 1840 και στις 9/11 αντιστοίχως. Οι δύο αυτές ημερομηνίες αντιστοιχούν στο πρώτο εδάφιο της Αποκαλύψεως 18.

Οι θεμελιώδεις αλήθειες δημοσιεύθηκαν τον Μάιο του 1842, με τον πρωτοπόρο χάρτη του 1843 ως το άλφα των δύο πινάκων του Αββακούμ. Το 2012 δημοσιεύθηκαν οι Πίνακες του Αββακούμ, σε αντιστοιχία με τον Μάιο του 1842.

Οι Μιλλερίτες βίωσαν την πρώτη τους απογοήτευση στις 19 Απριλίου 1844, προτυπώνοντας την 18η Ιουλίου 2020. Σε εκείνο το σημείο έφθασε ο δεύτερος άγγελος, και η άφιξή του ευθυγραμμιζόταν με το δεύτερο εδάφιο της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ. Εκείνη η απογοήτευση σήμανε το τέλος του πρώτου αγγέλου. Εκεί έφθασε ο δεύτερος άγγελος· άρχισε ο χρόνος της καθυστερήσεως στην παραβολή των παρθένων. Η ιστορία του πρώτου αγγέλου πρέπει να εξελίσσεται παραλλήλως προς την ιστορία του δευτέρου, και όταν εφαρμόζεται κατ' αυτόν τον τρόπο, η άφιξη του δευτέρου αγγέλου ευθυγραμμίζεται με την άφιξη του πρώτου αγγέλου το 1840 και την 11η Σεπτεμβρίου.

Καιρός καθυστέρησης έφθασε κατά την 11η Σεπτεμβρίου, ο οποίος προτυπώθηκε από την 19η Απριλίου 1844. Κατά την 11η Σεπτεμβρίου οι τέσσερις άνεμοι του Ισλάμ αφέθηκαν ελεύθεροι και κατόπιν συγκρατήθηκαν. Οι τέσσερις αυτοί άνεμοι του Ιωάννη είναι οι σφοδροί άνεμοι του Ησαΐα

και ο ανατολικός άνεμος της προφητείας, και ο άγγελος της σφραγίσεως αναβαίνει από ανατολών. Όταν αναβαίνει, κράζει «κρατήσατε, κρατήσατε, κρατήσατε, κρατήσατε» τέσσερις φορές, σύμφωνα με την Αδελφή White. Ο καιρός καθυστέρησης που αρχίζει με την έλευση του δευτέρου αγγέλου παριστάνεται ως η συγκράτηση των τεσσάρων ανέμων, έως ότου σφραγισθούν οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες.

Μετά την πρώτη απογοήτευση, ο Σάμιουελ Σνόου οδηγήθηκε να συνθέσει το μήνυμα της Μεσονύκτιας Κραυγής, προτυπώνοντας έτσι τη φωνή του βοώντος εν τη ερήμω τον Ιούλιο του 2023.

Στη συγκέντρωση κατασκήνωσης στο Έξετερ, ο διαχωρισμός των παρθένων με βάση το δοκιμασμένο έλαιο εξάγνισε και επίσης καθάρισε τους Μιλλερίτες, σε αρμονία με το έργο του Αγγελιοφόρου της Διαθήκης. Η συγκέντρωση κατασκήνωσης στο Έξετερ αντιπροσώπευε τη σφράγιση, διότι τότε το έργο προχώρησε σαν παλιρροϊκό κύμα, ή σαν ισχυρό στράτευμα, έως ότου ο τρίτος άγγελος έφθασε στις 22 Οκτωβρίου 1844. Το κλειδί της ιστορίας είναι ο διαχωρισμός.

Ο δεύτερος άγγελος επιτελεί έργο διαχωρισμού όταν έρχεται, όπως έκανε κατά την πρώτη απογοήτευση, και αυτό κατέληξε στον διαχωρισμό της 22ας Οκτωβρίου. Ανάμεσα στους δύο διαχωρισμούς κηρύχθηκε το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου. Ο δεύτερος άγγελος αποτελεί έναν προοδευτικό διαχωρισμό έως την τελική δοκιμασία του ελαίου. Η τελική δοκιμασία του ελαίου οδηγεί στη λυδία λίθο του τρίτου αγγέλου. Αυτή η λυδία λίθος ήταν ο σταυρός για τον Ιησού, και ο Κήπος της Γεθσημανή, που σημαίνει «κήπος του ελαιοπιεστηρίου», προηγήθηκε της λυδίας λίθου του σταυρού, και η δοκιμασία του ελαίου των παρθένων προηγήθηκε της κλειστής θύρας του 1844.

Η τελική δοκιμασία, ακολουθούμενη από κρίση, ήταν η δέκατη δοκιμασία για τον αρχαίο Ισραήλ. Τότε τους επιβλήθηκε να πεθάνουν στην έρημο. Είτε στην Κάδης, είτε στη Γεθσημανή, είτε στο Έξετερ, η τελική δοκιμασία πριν από την κρίση, όπου οι δύο τάξεις χωρίζονται, υποδεικνύει μια τελική δοκιμασία μετά το 2023, η οποία προηγείται της κρίσεως της κλειστής θύρας του νόμου της Κυριακής. Αυτή η τελική δοκιμασία είναι η σφράγιση. Μια τελική ή έσχατη δοκιμασία υπονοεί μια πρώτη δοκιμασία.

Το 2023, ο χρόνος της καθυστέρησης έληξε, καθώς ο Λέων της φυλής του Ιούδα αποσφράγισε το όραμα που έμελλε να καθυστερήσει, αποσύροντας το χέρι Του. Τότε άρχισε το έργο του Samuel Snow.

Εάν παραθέσουμε παραλλήλως την περίοδο του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου, αυτές προσδιορίζουν την κάθοδο ενός αγγέλου με ένα μήνυμα που δοκιμάζει τον λαό του Θεού διά της ανταποκρίσεώς του στην εντολή να λάβει και να φάγει το μήνυμα. Το θεμελιώδες μήνυμα κατόπιν τίθεται ενώπιον του κοινού, έως ότου το θεμελιώδες μήνυμα αποτύχει. Τότε καταφθάνει ο τρίτος άγγελος. Η περίοδος του τρίτου αγγέλου είναι τα δεκαεννέα έτη που ήσαν τα ωμέγα δεκαεννέα έτη, από το 742 π.Χ. έως το 723 π.Χ.

Η περίοδος από το 1844 έως το 1863, και η περίοδος από το 742 π.Χ. έως το 723 π.Χ., εκτείνονται παραλλήλως η μία προς την άλλη, και επίσης παραλλήλως προς τις περιόδους του πρώτου και του

δευτέρου αγγέλου. Αυτές οι τέσσερις γραμμές προφητικής ιστορίας ευθυγραμμίζονται με την περίοδο από την 11η Σεπτεμβρίου έως τον νόμο της Κυριακής. Αυτές οι πέντε γραμμές αποτελούν την ιστορία του άλφα του Μίλλερ «έλα και δεξ» και του ωμέγα του Χριστού «έλα και δεξ».

Τέσσερις φορές επτά

Ορθώς κατανοούμενο, το εικοστό έκτο κεφάλαιο του Λευιτικού προσδιορίζει τις «επτά καιρούς» τέσσερις φορές, και οι «επτά καιροί» αποτελούν σύμβολο του Μίλλερ και του μηνύματός του. Το 1842, η κατανόηση του Μίλλερ περί των «επτά καιρών» αποτυπώθηκε στο διάγραμμα του 1843, το οποίο η Αδελφή Ουάιτ δηλώνει ότι «καθοδηγήθηκε από το χέρι του Κυρίου» και «δεν πρέπει να μεταβληθεί». Επτά έτη αργότερα ο Μίλλερ πέθανε, το 1849, και επτά έτη αργότερα το μήνυμα των «επτά καιρών» καταγράφεται από τον Hiram Edson, και επτά έτη αργότερα απορρίπτεται.

Το 1842 δημοσιεύθηκε ο πρώτος πίνακας του Αββακούμ.

Το 1849 πεθαίνει ο άλφα αγγελιοφόρος των «επτά καιρών» επάνω στο διάγραμμα του 1843.

Το 1856 αγνοείται ο αγγελιοφόρος του ωμέγα των «επτά καιρών» επάνω στον χάρτη του 1850.

Το 1863 απορρίπτονται οι δύο πίνακες του Αββακούμ και δημοσιεύθηκε το διάγραμμα του 1863.

Ένα θεϊκό διάγραμμα δημοσιευμένο στην αρχή και ένα ανθρώπινο διάγραμμα δημοσιευμένο στο τέλος. Στο μέσον, προσδιορίζονται δύο αγγελιοφόροι, διότι το δεύτερο μήνυμα πάντοτε έχει διπλασιασμό.

Πρώτος άγγελος

Το 1842 δημοσιεύθηκε ο πρώτος πίνακας του Αββακούμ.

Δεύτερος άγγελος

Το 1849 ο παλαιός αγγελιοφόρος του διαγράμματος του 1843 πεθαίνει.

Το 1856 ο νέος αγγελιοφόρος του χάρτη του 1850 αγνοείται.

Τρίτος άγγελος

Το 1863 το μήνυμα απορρίπτεται και εκδόθηκε ο πίνακας του 1863.

Μία περίοδος είκοσι ενός ετών που αντιπροσωπεύει τέσσερα σύμβολα των «επτά καιρών», ισαπέχοντα μεταξύ τους ανά επτά έτη. Το άλφα μήνυμα δημοσιεύεται (1842), ο άλφα αγγελιοφόρος πεθαίνει (1849), ο ωμέγα αγγελιοφόρος αγνοείται (1856) και το ωμέγα μήνυμα απορρίπτεται (1863), προτυπώνοντας το 2012· την 18η Ιουλίου 2020· το 2023· και τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής. Ο θάνατος του Miller το 1849 αντιστοιχεί με την 18η Ιουλίου 2020. Ο αγγελιοφόρος και το μήνυμα αναστήθηκαν το 2023. Το ωμέγα μήνυμα αποσφραγίζεται τώρα, και ακολουθείται από τον νόμο της Κυριακής του 1863.

Στο Μιλλερικό κίνημα, το μήνυμα εδραιώθηκε και κατόπιν ο αγγελιοφόρος πέθανε. Στο παράλληλο κίνημα το μήνυμα εδραιώθηκε και κατόπιν το μήνυμα πέθανε. Το μήνυμα αναστήθηκε

το 1856 και το 2023. Η αποστασία είναι η επιγραφή του 1863, και η νίκη είναι η επιγραφή του αντιστοίχου της κατά τον νόμο της Κυριακής. Πριν από την αποστασία και τη νίκη του νόμου της Κυριακής και του 1863, προβάλλεται η αποσφράγιση του ακρογωνιαίου λίθου, του ωμέγα φωτός, των «επτά καιρών» του 1856, όπως συμβαίνει από το 2023.

Θα συνεχίσουμε στο επόμενο άρθρο.

Ουίλλιαμ Μίλλερ: 1782–1849

Γουίλλιαμ: «θέληση» και «περικεφαλαία» — «αποφασιστικός προστάτης», «αμετάθετος φύλακας» ή «μαχητής ισχυρής θελήσεως».

Μυλωνάς: πρόσωπο που χειρίζεται μύλο, ιδίως μύλο που αλέθει σιτηρά σε αλεύρι.

Ισχυρογνώμων πολεμιστής

«Ένας ακέραιος, ειλικρινής στην καρδιά γεωργός, ο οποίος είχε οδηγηθεί να αμφιβάλλει για τη θεία αυθεντία των Γραφών, και όμως επιθυμούσε ειλικρινά να γνωρίσει την αλήθεια, ήταν ο άνθρωπος που ο Θεός εξέλεξε κατά ιδιαίτερο τρόπο για να εξέλθει πρώτος στην κήρυξη της δευτέρας παρουσίας του Χριστού. Όπως και πολλοί άλλοι μεταρρυθμιστές, ο Ουίλλιαμ Μίλλερ είχε στην πρώιμη ζωή του παλέψει με τη φτώχεια και έτσι είχε διδαχθεί τα μεγάλα μαθήματα της ενεργητικότητας και της αυταπάρνησης. Τα μέλη της οικογένειας από την οποία καταγόταν διακρίνονταν από πνεύμα ανεξάρτητο, φιλελεύθερο, από ικανότητα αντοχής και από ένθερμο πατριωτισμό—γνωρίσματα τα οποία ήσαν επίσης έκδηλα στον χαρακτήρα του. Ο πατέρας του ήταν λοχαγός στον στρατό της Επανάστασεως, και στις θυσίες που αυτός έκανε μέσα στους αγώνες και τα παθήματα εκείνης της θυελλώδους περιόδου μπορούν να αποδοθούν οι στενόχωρες περιστάσεις της πρώιμης ζωής του Μίλλερ.»

«Διέθετε υγιή σωματική κράση, και ήδη από την παιδική του ηλικία έδιδε ενδείξεις διανοητικής ισχύος ανώτερης του συνήθους. Καθώς μεγάλωνε, αυτό γινόταν ακόμη πιο εμφανές. Ο νους του ήταν δραστήριος και καλά ανεπτυγμένος, και είχε οξεία δίψα για γνώση. Αν και δεν απολάμβανε τα πλεονεκτήματα μιας πανεπιστημιακής μορφώσεως, η αγάπη του για τη μελέτη και η συνήθεια της προσεκτικής σκέψεως και της αυστηρής κριτικής τον κατέστησαν άνθρωπο υγιούς κρίσεως και ευρείας αντιλήψεως. Διέθετε άμεμπτο ηθικό χαρακτήρα και αξιοζήλευτη φήμη, εκτιμώμενος γενικώς για την ακεραιότητα, τη φειδώ και την ευποία του. Με τη δύναμη της ενεργητικότητας και της επιμέλειας απέκτησε από νωρίς οικονομική αυτάρκεια, αν και οι συνήθειες της μελέτης του εξακολουθούσαν να διατηρούνται. Υπηρέτησε με τιμή σε διάφορα πολιτικά και στρατιωτικά αξιώματα, και οι οδοί προς τον πλούτο και την τιμή φαίνονταν πλατιά ανοιγμένες εμπρός του». *The Great Controversy*, 317.

«Η γνώση του Θεού δεν αποκτάται χωρίς πνευματική προσπάθεια, χωρίς προσευχή για σοφία, ώστε να διακρίνετε και να διαχωρίζετε από τον καθαρό σπόρο της αλήθειας το άχυρο με το οποίο οι άνθρωποι και ο Σατανάς έχουν διαστρεβλώσει τις διδασκαλίες της αλήθειας. Ο Σατανάς και η συμμαχία του από ανθρώπινους συνεργούς έχουν επιδιώξει να αναμείξουν το άχυρο της πλάνης με το σιτάρι της αλήθειας. Πρέπει με επιμέλεια να αναζητούμε τον κρυμμένο θησαυρό και να ζητούμε σοφία από τον ουρανό, ώστε να διαχωρίζουμε τις ανθρώπινες επινοήσεις από τις θεϊκές εντολές. Το Άγιο Πνεύμα θα βοηθήσει τον αναζητητή

των μεγάλων και πολύτιμων αληθειών που σχετίζονται με το σχέδιο της απολύτρωσης. Θα ήθελα να εντυπώσω σε όλους το γεγονός ότι μια επιπόλαιη ανάγνωση των Γραφών δεν είναι αρκετή. Πρέπει να ερευνούμε, και αυτό σημαίνει να πράττουμε όλα όσα υποδηλώνει ο λόγος. Όπως ο μεταλλωρύχος εξερευνά με ζήλο τη γη για να ανακαλύψει τις φλέβες του χρυσού, έτσι και εσείς πρέπει να εξερευνάτε τον λόγο του Θεού για τον κρυμμένο θησαυρό που ο Σατανάς επί τόσο μακρό χρόνο επιζητεί να αποκρύψει από τον άνθρωπο. Ο Κύριος λέγει: “Εάν τις θέλει να πράττη το θέλημά αυτού, θα γνωρίσει περί της διδαχής.” Ιωάννης 7:17, Revised Version.»

«Ο λόγος του Θεού είναι αλήθεια και φως και πρέπει να είναι λύχνος εις τους πόδας σας, για να σας οδηγεί σε κάθε βήμα της οδού έως τις πύλες της πόλεως του Θεού. Γι’ αυτόν τον λόγο ο Σατανάς έχει καταβάλει τόσο απεγνωσμένες προσπάθειες να παρεμποδίσει την οδό που έχει διανοιχθεί για να βαδίζουν επ’ αυτής οι λυτρωμένοι του Κυρίου. Δεν πρέπει να μεταφέρετε τις ιδέες σας στην Αγία Γραφή και να καθιστάτε τις γνώμες σας κέντρο γύρω από το οποίο θα περιστρέφεται η αλήθεια. Πρέπει να αφήσετε κατά μέρος τις ιδέες σας στο κατάφλι της έρευνας και, με ταπεινές και συντετριμμένες καρδιές, με τον εαυτό κεκρυμμένο εν Χριστώ, με ένθερμη προσευχή, να ζητείτε σοφία από τον Θεό. Πρέπει να αισθάνεσθε ότι οφείλετε να γνωρίζετε το αποκεκαλυμμένο θέλημα του Θεού, διότι αυτό αφορά την προσωπική, αιώνια ευημερία σας. Η Αγία Γραφή είναι οδηγός, μέσω του οποίου μπορείτε να γνωρίσετε την οδό προς την αιώνια ζωή. Πρέπει να επιθυμείτε υπεράνω όλων να γνωρίσετε το θέλημα και τις οδούς του Κυρίου. Δεν πρέπει να ερευνάτε με σκοπό να βρείτε χωρία της Γραφής που μπορείτε να ερμηνεύσετε έτσι ώστε να αποδεικνύουν τις θεωρίες σας· διότι ο λόγος του Θεού δηλώνει ότι αυτό είναι διαστροφή των Γραφών προς ιδίαν απώλειαν. Πρέπει να κενωθείτε από κάθε προκατάληψη και να προσέλθετε με πνεύμα προσευχής στην έρευνα του λόγου του Θεού». Review and Herald, September 11, 1894.

Ο Γουίλλιαμ Μίλλερ γεννήθηκε στο Πίτσφιλντ της Μασαχουσέτης. Η επίσημη εκπαίδευσή του περιορίστηκε μόλις σε 18 μήνες, αλλά κατέστη αυτοδίδακτος χάρη στην έντονη συνήθειά του στην ανάγνωση. Επίσης, από νεαρή ήδη ηλικία άρχισε να γράφει, συνθέτοντας ποίηση και τηρώντας ημερολόγιο. Οι αναγνώσεις του τον έφεραν σε επαφή με άθεους συγγραφείς, οι οποίοι τον επηρέασαν προς την κατεύθυνση του δεισμού. Έγινε ειρηνοδίκης όταν πλησίαζε τα τριάντα του έτη και έλαβε μέρος στον Πόλεμο του 1812. Αρκετές εμπειρίες κατά τη διάρκεια αυτής της σύγκρουσης έστρεψαν τη σκέψη του προς έναν προσωπικό Θεό. Έως το 1816 είχε μεταστραφεί και άρχισε με ζήλο τη μελέτη της Βίβλου. Έγραψε: «Οι Γραφές... έγιναν η τέρψη μου, και στον Ιησού βρήκα έναν φίλο».

Μέχρι το 1818, στη μελέτη του των προφητειών, είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι ο Ιησούς θα επέστρεφε «περί το 1843». Το 1831 άρχισε να κοινοποιεί δημοσίως τις μελέτες του σε μικρές συναθροίσεις, έπειτα από ισχυρή πεποίθηση και προνοιακή καθοδήγηση να πράξει τούτο. Αφού συνάντησε τον J. V. Himes, εξέχοντα εκδότη, το 1839, άνοιξε ο δρόμος ώστε να κηρύττει σε μεγάλα πλήθη στις μεγάλες πόλεις. Παρότι αντιμετώπισε την αντίθεση πολλών, το κήρυγμά του, καθώς και εκείνο άλλων που ασπάστηκαν το μήνυμα της Παρουσίας, άσκησε σημαντική επιρροή, ώστε έως και 100.000 να αποδεχθούν την πίστη στην επικείμενη έλευση του Χριστού. Η Έλεν Χάρμον τον άκουσε στο Πόρτλαντ του Μέιν, τον Μάρτιο του 1840, όταν ήταν 12 ετών. Η ίδια αφηγήθηκε: «Ο κ. Μίλλερ ανέπτυξε τις προφητείες με μια ακρίβεια που έφερε έλεγχο στις καρδιές των ακροατών του. Στάθηκε στις προφητικές περιόδους και

παρέθεσε πολλές αποδείξεις για να ενισχύσει τη θέση του. Κατόπιν, οι σοβαρές και ισχυρές εκκλήσεις και νοθεσίες του προς εκείνους που ήταν απροετοίμαστοι κρατούσαν τα πλήθη σαν υπνωτισμένα». Life Sketches, 20.